

M. ...

ŠLOVÉNSKE PĚSMI.

STAVSKÉ PÍSMA

SLOVENSKE

P É Š M I,

krajnškiga naróda.

Pervi svésik.

V LJUBLJANI.

Natisnil jih je, in na prodaj jih ima Joshef Blasnik,
na brégi, Nr. 190.

1839.

REPUBLIKA SLOVENIJA

P E S M I

Knjižnica narodna

S 188/1

№ 32532/1968

V LUBIČANU

Knjižnica je na voljo od ponedeljka do petka, od 8.00 do 18.00 ur.

Shenitne pésmi.

1.

Blishej, blishej jésdi Şhumar,
 Blishej, blishej njêga drug,
 Blishej Şhumarska drúshina:
 „Kaj nam hózhe ôzha Şhúmar;
 Kaj nam hózhe njêga drug?“
 „„Hózhe váshe lépo hzhérko,
 Hozhe váshe lépo hzhérko;
 Zhe samí je nam ne dáste,
 Jo po síli vsámemo —
 Dájte, dájte, máti! hzhérko,
 Ker moshjé jo prófijo!““
 „Le f' jo, le f' jo sbêri Şhúmar!
 Le f' jo sbêri njêga drug,
 Sbêri Şhúmarska drúshina.“
 „„Le sem, le sem hzhérka lépa,
 Şem prelépa mláda hzhérka!““ —

2.

PĚSEM,

ktéra se pòje, kadar se nevěsta is ozhétoviga doma
v sheninoviga pèlje.

„**L**e prozh, le prozh od hišhe s njó!
De ne bo krúha trátila,
De ne bo prága blatila!“

„Prelépo môje veselje,
Ki je po vòdi splávalo!
Létof sim s'jala majoran,
K létu pa she koprív ne bóm,
Létof sim s fantmi derkala,
K létu bom sibko tákala —
Létof sim shtéla tolarze;
K létu bom shtéla povojze.“

3.

PĚSEM,

ktéra se poje, kadar sa nevěsto v jabelko pobérajó.

Le sem, le sem híšhni ózha,
 Ino tudi híšhna mati!
 Le sem se pomikájte,
 V jabelko potikájte!
 Le sem, le sem brat in sêstra!
 K shivlénju pomagájte,
 Ino túdi rádi dájte. —
 Le sem, le sem strizi, ujzi!
 Ino túdi zéla shláhta!
 Kaj se bóte spoglédváli,
 Ko bi rádi nizh ne dáli?
 Nevésti bo dnarjov tréba,
 Bóde síb'ko kupovála,
 Bóde fínka v nji síbála,
 Bóde dalezh prepeljána:
 Zhes tri gore selene,
 Zhes tri vode študene!

Shenítne pĕsmi is Metlike.

1.

Jes shalújem, túshen hodim,
Vse savoljo tĕbe.

Jes bi hòtel rad posnátì

Právo, ljúbo svòjo. —

De bi tvòje zhérne ozhi

Sa máno glédale,

De bi tvòje béle roke

Mĕne objémale,

De bi tvòje sládke usta

Mene kushovale.

Al je danš prishel dan,

De se sarozhiva,

Tvoje serze, moje serze

Škupaj sastaviva.

2.

Snafh ti, dufha, ko si moja bila,
 Na mojim krilu turfhko kavo*) pila,
 Grosne folse lila.

Moje druge, ne bodite hude,
 Ne dershíte mi vere do dezhaka!

Al' je dezhak véra**) in nevéra,
 V vezher ljubi, v jutro hvali,
 De je ljubil gisdovo mlado.

Ona njemu jabelko dala
 Is vùn fladko in medéno,
 Al is notri shuhko in zhemevno,
 Takva li véra v devojki.

*) Kafe.

**) Sveftôba.

Kolédnifke péfmi.

1.

Bog daj dober vezher,
 Hifhni gospodar vam!
 Mi smo prifhli léf' k vam,
 Mi zhmo eno svéto pésem péti
 Od Jesufa in Marije,
 Od rojftva boshjiga,
 In od léta noviga,
 Ki ga je danaf pervi dan.

Švét Joshef in Marija
 Še vkupaj snideta,
 In se prav lépo ménita,
 In fta se na pót podála
 Próti gojsdu selenimu.
 V gojsdu ne raste drusiga,
 Kakor fáma hojiza,
 Sdolaj fta pozhivala,
 Prav lepó se menila.

Is hójize se drusiga ne stori,
 Kakor kak'fhna shaganzhiza,
 Is shaganze se drusiga ne stori,
 Kakor kak'fhna sibelka.

Nótri se síblje Jesuf svét,
 Ki je vstvaril semljo, nebó,
 Zhloveku dal dusho, teló —
 Vselej pomágaj Jesuf nam!

Tó vam je pesem spojena,
 Vam, hishnim' gospodarju,
 Ino hishni materi!
 Na vashe lépo poshtênje.
 Daj vam Bog sdravje in veselje.
 Mi vas prelepo profímo
 En'ga dara boshjiga.

Švétim' krishu boshjimu
 Švét'ga Briza dar'vati,
 Bogú zhmo vas priporozhit',
 Bogú devízi Marii,
 Pri vas ostani svéti duh,
 S nam' pa pojdi vézhni Buh!

2.

Bog daj dober vezher, deklizh mlád!
 O deklizh mlád, o shlahten fád!
 Mi smo prishli sem k tēbi,
 Mi zhmo eno svéto pésem péti,
 Od Jesufa, od Marije,
 Od rojstva boshjiga,
 In tud' od léta noviga,
 Ki ga je danaf zheterti dan.

Tam stojí polje ravnó,
 Na pólju stesíza vglajena.
 Kdo jo je vgladil tako?
 Marija, ki je po nji potvala
 S svojim finam Jesusam.
 Na pólju raste jáblanza,
 Sdolej je shlahtna sénzhiza; —
 Sdolej sta pozhivala.
 Od prevelíziga vesēlja
 Prezvétati je sazhéla. —
 Vselej Marija pomagaj nam!

To t' je pésim spojena,
 Teb', deklizhu mladimu!

Na tvoje lepo poshtenje,
 Daj ti Bog sdravje, veselje,
 Mi te prelepo profimo
 En'ga daru boshjiga.
 Mi se zhmo od tēbe potozhit',
 Bogú te hozhmo priporôzhit',
 Bogú in devízi Marii.
 Pri tēb' ostani svēti duh,
 S nami pojdi vézhni Buh!

3.

Bog daj dober dan, gospodinja!
 Mi smo prishli le sem k vam,
 Mi zhmo eno svēto pésem pét'
 Od Jésusa in Marije,
 In od rôjstva boshjiga,
 In od léta noviga,
 Ki ga je danaf osmi dan.

Še je rodil en nov králj,
 En kralj zhes kralje vse,
 In tud' zhes tēbe, Herodesha!

Še mu Herodesh je naménil
 Švojo vojsko mu je v kup sbral,
 Dalezh mi je s njo shel
 Noter v mesto Betlehem,

In tam je dal osnanit'
 Od dvéh lét do tréh
 Vse fantizhe pomorit';
 Šhe Jesufa ni mógel dobit',
 Jesuf je she urno mu vsšel.
 Vselej pomagaj Jesuf nam!

To vam je pésem spojena
 Vam hišni gospodinji,
 Tud' vam hišnimu ozhetu!
 Na vashe lépo poshtenje,
 Daj vam Bog sdravje, vesêlje.
 Mi vas prav lepo profimo
 Enga dara boshjiga.

Švéti materi boshji
 Švétiga Martina darovati,
 Mi se hózhmo od vas potozhit',
 Bogu zhmo vas priporozhit',

Bogu, devízi Marii.
 Pri vas ostani svéti duh,
 S nam' pa pojdi vezhni Buh!

4.

Bog daj dobro jutro, deklizh mlád!
 Mi smo prishli k tēbi sem,
 Mi zhmo svéto pésem péti
 Od Jesufa in Marije,
 Od rojstva boshjiga,
 In od léta noviga.

Tam stoji poljé ravno,
 Na póljji je pa vertiz ograjen,
 Polno je róshiz nafajen,
 Plave, rudézhe, víshnjeve,
 Nobêne rosh'ze lepshi ní,
 Kakor je lépa Aniza.

Aniza mi je vénez splétala,
 Jesusu na glavo dévala. —
 Vselej pamagaj nam Aniza
 De pridemo, kjér je Marija,

Gor' v svét nebéshki raj. —

Bog ga nam vsim daj!

To t' je pésem spojena,

Têb' deklizhu mladimu!

Na tvoje lépo poshtenje,

Bóg ti daj sdravje in veselje!

Mi te prelepo profimo

Eniga daru boshjiga.

Mi se hozhmo od têbe potozhit',

Bogú te hozhmo priporozhit',

Bogú in devízi Marii. —

Pri têb' ostani sveti duh,

S nam' pa pojdi vezhni Buh!

5.

Novo je léto, veselímo se!

Mladimu kralju poklonimo se!

V stréhi so góste prékljize,

V hishi so lépe dékljize,

Oj, viole! vse so róshe rumene!

Novo je léto, veselímo se!
 Mladimu kralju poklonímo se!
 Posésite, kompare, na polízo,
 Dajte nam klobafízo!
 Oj, viole! vse so róshe rumene!

Novo je léto, veselímo se!
 Mladimu kralju poklonímo se!
 Primate sa mofhnízo,
 Versite nam petízo!
 Oj, viole! vse so róshe rumene.

Novo je léto, veselímo se!
 Mladimu kralju poklonímo se!
 Ako ne bošte kaj dali,
 Ne bomo saigrali —
 Oj, viole! vse so roshe rumene!

Novo je léto, veselímo se!
 Mladimu kralju poklonímo se!
 Na stréhi raste majaron,
 V hifhi je hlapez busaron —
 Oj, viole! vse so roshe rumene!

6.

Mi smo nozój k vam prishli,
 Nóvo léto vam delít.
 Al je svéto léto novó!

Kaj zhmo pa môsham delíti?
 Jim bélo hózhmo lílijo.
 Al je svéto léto novó!
 To ni nobêna lílija,
 To je rósha svétiga Joshefa.

Kaj zhmo pa shênam delíti?
 Jim rudézho hozhmo róshizo,
 Al je svéto léto novó!
 To ni nobêna róshiza,
 To je devíza Marija.

Kaj zhmo pa fántam delíti?
 Lép dúshézhi roshmarín.
 Al je svéto léto novó!
 To ni nobên dúshhezhi roshmarín,
 To je Jesuf, Marín fin.

Kaj zhmo pa deklizham delíti?
 Prav lép vénez róshnati,

Al je svéto léto novó!
Šama Marija ga je spletala,
Fantam, déklizham darovala; —
Al je svéto léto novó!

Kaj zhmo pa duhóvnim dáti?
Jim bélíga zhmo golóbízha.
Al je svéto léto novó!
To ni nobên golóbízh bél;
To je sam toláshnik svéti duh!

Kresnize.

Fantizhi, deklizhi kresujejo,
 Shitniga polja varujejo,
 Varuj ga Bog in svéti duh!

Fantje lepo piskajo,
 Deklizhi she lepshi pojejo.
 Prishel je k njim mladenizh mlad,
 Mladenizh mlad, Jesus sam. —

On jim tako govori:
 „Prishli bodo Judje hudi,
 Judje hudi in nevsmiljeni“ —
 Shupanje hzhi v béli kinklizi sedi,
 Jesus ji tako govori:

„Al b' me skrila v kril'ze ti?“

„„Skrila bi te v krilize,
 Pa b' se prevezh vmasala;
 Mat' b' me doma krégali.““

Širótni hzhérki Jesus govori:

„Al b' me hotla skriti ti?
 Širótna hzhérka tako govori:
 „Jes bi hotla tebe skrit',
 Pa fim zunjeva, rastergana,
 Pa bi ne hotel ti
 K meni se skriti iti.“ —

Judje so prishli hudi,
 Jesusa so vjet' hotli:
 „Stojte, stojte vi!
 Stojte Judje vi hudi!
 Deklize bom jes plazhval.“
 Šhupanje hzhérki je tako djál:
 „Têbi bodem jes to dal,
 Dost' blaga in mal' otrok,
 Dufhi pa pogubljenje,
 Têb' in tvoji shlahti vsi,
 In ozhet' in materi.“ —
 Širótni hzhérki je tako djál:
 „Têbi bodem to jes dal:
 Mal' blaga, pa dost' otrók,
 Dufhi tvoji svelizhanje,
 Têb' in tvoji shlahti vsi,
 In ozhét' in materi.“ —

Judje so ga hotli s sabo
Vseti, svésati preterdó,
Njim pa tako govori:
„Poslušajte, Judje vi!
Val bom v pogubljenje djal,
Še po svét' potikat' dal —
Jes ne bódem terpel vezh,“ —
Sginil je s tim od njih prez.

Tako Ribniški otrôzi vreme profijo.

Bóg, daj vedró!
Bog potôzhi svoje koló,
Na té vel'ke jasli
De se lépo vjasni!
Peteljinzhek, bélzhek,
Škózhi na hlévzhek,
Jarzhiza na gredi,
De se lépo svedri!

Ptížhja svátovfhina.

1. **P**tížhi so se sheníli
Próti béli Ljubljáni —
Al je zhúdo, al ni zhúdo?
Zhúdo móre biti!
2. Šhinkov'z se je shênil,
Kér je vsél svôjo shêno
Šhinkovko.
Al je zhúdo i. t. d.
3. Orel, njih starashína
Sa míso s glavo kíma;
Al je zhúdo i. t. d.
4. Šôva je bila têta,
Se je sa míso vtèpla;
Al je zhúdo i. t. d.
5. Volk pa je mesáril
Gôri na hríbu,

Šónze ga pripêzhe,
 V gráben ga ulézhe,
 Al je zhúdo i. t. d.

6. Sájz je bil postréshnik,
 Kér je vínze tózhl,
 Na míse ga je nôfil;
 Al je zhúdo i. t. d.

7. Mázhka je bíla délka,
 Je dôli is míse vlékla,
 Al je zhúdo i. t. d.

8. Pfi so bíli pa gódzi,
 S tistmi vélk'mi góbzi;
 Al je zhúdo i. t. d.

9. Komár je s múho pléfal,
 De se je sèmlja tréfla;
 Al je zhúdo i. t. d.

10. Múha se je stegníla,
 Ši je nôgo slomíla;
 Al je zhúdo i. t. d.

11. Poshljíte ji po sdravníka,
Po tist'ga Júrja Shnabljarja;
Al je zhúdo i. t. d.

12. Préden sdravník pritêzhe
Múhi kri odtêzhe;
Al je zhúdo, al ni zhúdo?
Zhúdo móre bítí!

Kratke pésmize.

Shtírji jo godejo,
Eden jo tróbi;
Miz'ka pa joka se
Şama na pódi.

En zhaf fim jokala,
En zhaf pa péla,
Sdaj se pomíllila,
De bi ga vséla.

Şi lép ino zhéden,
Şi priden fantizh;
Pa nezhefh prevséten,
Pogledat' me nizh!

Bom zhakal pod oknam!
Raj' pojdem drugam,

Kjér górfhi dekléta
Odpérajó nam.

Po nozhi vasvala,
Ni marala nizh;
Jo mati lasala,
Je vpila ko ptizh.

Šim ljubizo ljubil,
Mi daje flovó;
De nifim nizh sgubil,
Šo druge sa tó.

Okóli se vlazhi
Vse ljube nozhí,
Pri drusih se pazhi,
Le k mêni ga ni!

Je lépa, je mlada,
Pa nima moshá;
Je gerda, je stara,
Pa — ima po dva!

Ni lépa, ni sala,
 Ni dekle sa-me:
 Pod noge si gléda,
 Pa shvédrasto gré.

Ljubljanske dekléta
 Bi vkupaj pobral,
 Bi v Kamnik jih peljal,
 Sa shlindro prodal!

Pobêr' se od mène,
 Špod moje stené!
 Te 'm hôtla iméti,
 Snam pisat' po-te.

Ak višhi svoník je,
 Glasneje svoní;
 Ak léps'hi je ljub'za,
 Še raji glasi.

Ena bolha me pika,
 Ena mravlja me jé;

En ljubzhik mé ljubi,
Ki nobêden ne vé.

Preljubi moj ljubzhik,
Kakó si pazh lép!
Imásh jérhafte hlazhe,
Pa flamnik pripét.

Je béla, ko mléko,
Rudézha ko krí,
Saljubleno gléda,
Na sméh se dersbí.

Me shiplje, me bôde,
Me glav'za bolí;
Še ljubi prikashe,
Bolesin miní.

V Ljubljani pred móstam
Jes kózhizo imám;
Zhe, ljub'za! te vsamem,
Te va-njo peljam!

Mati! pogléjte
 Ljubiga ;
 Nezhem nobên'ga
 Drusiga.

—
 Nas pa so máti
 Prasháli :
 „Kjé ste to déte
 Najdeli?“ —
 „„Nótri v selèni
 Praproti.““

—
 Rada bi ga iméla,
 Pa ga ní;
 'S tèrte bi ga svila,
 Še ne št'ri.

—
 Zherno gléda, drobno grè,
 To je moje veseljè.

—
 Pritékel pod oknize,
 Utergal tri roshize

Od ljub'ze moje,
K' ne morem do njé!

—
Nizh ne spím, ne leshím,
Na pragu prestojím,
Poslušham mojgà,
K' na polju shvishgljà.

—
Le godzi! godíte,
Petíze flushíte,
Petíza bo vašha,
Alénka pa našha!

—
„Sakáj, sakáj
Pod oknam stojíš?“
Ko vésh, ko vésh,
De nótri ne smésh!“

—
Šo me napravíli,
Šo me vpijáníli,
De fim jo vsél —
Kaj bom sazhel?

—

Ne kupim ji vína ,
 Ne dam ji vodé ;
 Medíze ji kupim ,
 K' je deklè sa-mé.

—

Pod lipo fim stal ,
 Šim slovo jemal ;
 Še je deklè jokála ,
 Jes fim se smejal.

—

Kdor je lép ,
 Kdor je mlad ,
 Nezhe jih
 Štarih bab.

—

De b' vétriz potegnil ,
 Meglíze rasgnal ,
 De b' ljubzhik se vidil
 In pufhljiz njegov !

—

Na lépi ravnízi
 Meglíza stóji ,

Pod njo pa otav'zo
Moj ljubzhik kofí.

—

Ljubiza jokala,
Šolse je takala,
Šlifthala je tó,
De vezh moja ne bó.

—

Na pragu je stala
Je víla s glavó,
Je pufhljiz vesála
S seleno travó.

—

Pa una, pa tá
Sa mano zapljá,
Pa una, pa tista,
Sa mano pritiska.

—

Pogazho bom jédel
In vinze bom pil,
Pa Miz'ko bom ljubil,
Dokler bódem shiv.

—

Moja ljubiza je sala,
In dobrih ljudi;
Ima lize rudézhe,
Na sméh se dersí.

Vse róshize bom populila
Bom pushljiz naredíla,
Sa lépiga svojga ljubzhika,
Ki ga bom sapustíla.

Bres béliga popirja,
Bres tinte zherné,
Sapifal bom ljubizo
U svoje serzé.

Bom spóno si kupil
Sa svojo shenó,
De gerlo savéshem,
De kléla ne bó.

Imam kratke rokalze,
Imam béle roké,

Imam kodrašte láfze,
 Še splétat' ne té.

Kak bom te ljubila,
 K' me serze bolí!

Moj ljubizhik pervi,
 Posabljen she ní.

Ne maram sa shlahto,
 Sa druge ljudi —

Le tist'ga mi dajte,
 Ki pri serzu leshí!

Preljubi svét Lenard,
 Kakó si ti svét?

Imash majhino faro,
 Pa dosti deklét.

Kopáti ne morem,

Oráti ne snam;

Dekléta bi ljubil,

Me téga je fram.

Šim ljubizo ljubil,
 Pa ljuba nizh ní;
 Mi pušhljiz je dala,
 Pa nizh ne duší!

—
 Tri pure, tri raze,
 Tri béle gofí,
 Šo vkupaj zhebljale
 Tri zéle nozhí.

—
 Léptizhek je v' gojsdu,
 Ga vabim na dóm;
 Zhe skoraj ne pride,
 Mu péla ne bom!

—
 Zhe nisim sa-té,
 Šim sama sa-fé;
 Le stopi napréj,
 Pa druge pogléj!

—
 Šim rékel, sim djal,
 De bóm te jemal;

Ši rekla: „Koj, koj,
De pridem k pokoj!“

Mi ljub'zo dajó,
Ki ne maram sa njó;
Sa drugo shé vém —
Ki jo ljubit' ne smém!

Le prôfi Bogá,
De b' moja ne blá —
Vse léta bi sama,
Leshala domà.

GredoZh pod goró
Šim vidil svojó:
U sénzi leshí,
Še rada hladí.

Kolk' lépih nozhí
Ne físnem ozhí!

Tri léta fim hôdil sa - njó ,
 Šhe prav'jo, de moja ne bó.

—

Iméla fim ljubzhika dva;
 Pa mišhka mi je snédla obá!

—

„Poj, poj, ptizhek mój! —“
 „„Kak bom pél? fim se — vjél!““

—

Na ojštro rozhízo,
 Poshtêno serzé,
 Na bistro glavízo,
 Bom gledal vŕelê.

—

Oj, ti serborita,
 Ostudna pošhašt!
 Šhé drusih ſi fita,
 Zhešh meni dopašt'.

—

Jes nezhem bogate,
 De ſ' shlahta me ſíl',

De b' shtéla mi slate,
Pri vsakim kofil'!

Bi gódza si vséla,
Bom sméraj veséla:
Ko kruha ne bó,
Sagódil mi bó.

Ko b' drusiga ne iméla,
Ko lépiga moshá,
Sa míso bi sedéla,
Pa gledala b' ga.

Le majh'no fim rékel:
„Zhimu mi bosh tí?“
Je hitro iméla,
Vse solsne ozhí.

Le majhno fim rékel:
„Ti s' lub'za moja.“ —
Je hitro postala
Vesél'ga serzá.

Kaj je ljubésin?

Kdor zhe pa védit',
 Kaj je ljubésin,
 Mene naj vprafha,
 Jes mu povém!

Dolga ljubésin,
 Gotova bolésin,
 Gotovo je ranjeno
 Moje serzé.

Ljubi fantizhi,
 Kak ste goljsivi!
 Vunder se vam
 Goljsati ne dam.

Šerze bom sbodla,
 Vunkaj bom vséla,
 Lépe tri kapljize
 Vrozhe kerví.

Pismo pisala,
 Ljub'mu poslala,
 De bo on svedil,
 Kako se m' godí!

Al de sim sdrava,
 Al pa bolana,
 Al de she v zherni
 Sêmlji leshim!

Nifim ne sdrava,
 Nifim bolana;
 Vunder je ránjeno
 Moje serzé!

Padar in dohtar
 K men' sta hodíla —
 Nizh ne pomagajo,
 Sdravila le té!

Ljubi pa pride,
 Kufhne, objame,
 Prèz' je osdravljeno
 Moje serzé!

Vafvavez.

„**D**éklizo jes imám,
 Nímam nikdár je sam,
 Drúgi k nji hódijo,
 Mène prezh gónijo;
 Šúknjo mi slézhejo
 V mláko me vlézhejo,
 Klôbuk mi jêmljejo,
 Mláko sajémljejo,
 Zhévlje mi isuvajo,
 V mláko me suvajo.“

„Dékliza tam stoji,
 In se na sméh dersbí;
 Zhe b' ti bila sakàj
 Bi me braníla sdaj,
 Bi me reshíla sdaj.
 Šram bom pa jes prestál,
 Têbi se bom smejal,

Kádar jehála bofh,
 Kádar síbala bofh.
 Pójdem zhes' trī goré
 V sgórne jes Šhtajerje,
 Kjer od vesêlja se
 Jóka moje deklè,
 Kádar sagléda me.“

Vafvavka.

Kukoviza lépo kuka,
 Tam v selênim bukovju,
 Prepelíza prepeljuje
 Tam v selênim travniku,
 Ljubzhik moj kosízo brufi,
 Tam v selênim travniku.
 Mersla rosa, dobra kosa
 Rada trav'zo poloshí,
 Šuha burja, gorko sonze,
 Rado se senó sufhí,
 Mehka postlja, lépa ljub'za,
 Bog ji sladke daĵ nozhí!

„Stergane hlázhe.

Fantízhi, deklízhi
 V tabèrno gredó,
 Jes vbóga firóta
 Pa grédem domú!

Ak védil bi ljubi,
 De dnárze imam,
 Bi pëljal me plésat,
 Plazhála bi sa-nj.

De dnárze ti imash,
 She dávno jes vém;
 Imam stergane hlázhe,
 Med fánte ne smém!

Brêshno.

„**P**lêti, plêti, Jerza! vénzhike,
Brêshno póti shalostni! —“

„„Kak bi vénze v brêshno spletala?
Me ozhí salivajo.

Moja mehka, svilna rútiza
Polna bélih je solsa,
Šhopek lósha bom naredila
Švojga shaplja svítliga.

Sa klobúk bom ga pripenjala
S posrebreno buziko,
Koder, drag'! bosh popotval,
Povsod me bosh pomnoval.

Zhe te ptuje shenke vpráshajo:““
„„„Kdo t' je taki vénez dal?
Al predrago imash saljubljeno,
Drusho al sarozhenó?“““

„„Hód' po Nemšhkim, al po Ogerškim,
 Al po gornim Šhtajerškim,
 Rêzi:““ „„„Nimam ne sarozhene!
 Jérzo imam obljubljeno!“““

Vosník.

„**Z**hes goro ne magam,
 Po ravnim ne vém,
 Mudí se mi s blagam,
 Nozhíti ne smém.“

„Konjizhi so flabi,
 Vos jéma mi stat’;
 Le urno, Podgórka!
 Priprége mi dat’.“ —

„„Priprége mar hozhes’h?
 Ti sama jo dam;
 Konjízhe, volízhe
 Napasene imam.““

„„„Vosník moj bit’ hozhes’h?
 Vezhérjo ti dam;
 Góf, razo pezhêno,
 Pripravljene ímam.“““

„„Vosník moj bit' hozhesf,
Pit' rada ti dam;
U hramu sa sglavjam,
Glej! zhútaro imam.““ —

Góf, razo pojédel,
Pa zhútaro spíl,
Konjízhe safédel, —
Ji ofle molíl. —

Šhínkovka.

Ůj stojí, stojí lípiza,
 Pod líp'zo hládna sénzhiza,
 Sdôlej mi stojí misa kámnata,
 Na shtiri vógle rósana.
 Okóli stojí stolóv dvanajst,
 Okóli sedé fantje mladí,
 Ino vse lépe déklize,
 Tam' sladko vínze píjejo,
 V sláto posódo nalivajo.

Je priletéla ptizhiza,
 Predrôbna ptiza šhínkovka:
 „Deklízhi! ste norizhize,
 Ker fántam vse verjámete, —
 Svezhér obéta béli grad,
 Sjutráj she zherne kájshe ni!“

„„O tího, tího ptízhiza!
 Ti drôbna ptíza shínkovka!
 Zhe têbe, ptíza! vjámemo,
 Ti pérje vse usámemo.““

„Zhe túdi pérje mi usámete,
 De mi le shivlênje pústite;
 Šhe bom sletéla v sêlen gojsd,
 Támkej bom prepévala,
 In v sêlen trávník glédala,
 Še bóte déklize jokale,
 In sínke bóte tam sibale,
 Ino bóte se plakale
 Po svojim devíshtvu jokale;
 Kaj pomaga, ki ga vezh nasaj né bó,
 Ker ga fántje prezh vsemó!
 Fántam drúsiga ni nizh verjét',
 Ko: „Obvari te Bog, pomágaj Bog!“

Soldafhko flovo.

Nash zêsar, nash kralj
 Še hózhe vojskvát',
 Pét regimentov fantízhov
 Je vkásal nabrát'.

Vse górfhi, vse mlájshì
 In vse nam nar drájshì,
 S kufhtranmi lasmí
 Pa s svitlim' ozhmí.

„Zhe ljubzhek fi mój,
 Naj grém jes s teboj!“ —

„„Zhe fi ljubiza mojà,
 Ostáni domà!““

Pet krájzerjov imám,
 Lahkó jih vun dam:
 Koj sjutraj enigá,
 O poldne pa tri,
 Zhe sádnjiga smánjka,
 Vezherje nizh ní.

Soldáfhka.

Môja svitla fábljiza,
 Bo sdaj môja ljúbiza,
 Ki me bo objémala,
 De bo kri se ulivala.

Môja svitla púshiza
 Bo pa môja shêniza;
 Kógar ôna poloshí,
 Ga nobêdin ne sbudí.

Pismo hôtil bi pisát',
 Ljúbizi domú poslát';
 Pa me posabíla je,
 Še shé omoshíla je.

Pismo môje brála bo,
 Šínzhika sibála bo,
 Mosh pri nji bo sládsko spal,
 Jes pa bom na stráshi stal. —

Svésta Miniza.

Stojí vèrtez ograjèn,
 Pólno róshiz nasajèn,
 Míniza v njim se sprehája,
 S róshzami se pogovárja.

„Rósh'ze, ráfite al ne,
 Pláve, r'dézhe, rúmene!
 Je minílo sédem lét,
 Kar fim plédla vénez lép,
 S zhèrno svílo ovijala,
 Kér fim môzhno shalovála,
 S rudézho ga prepénjala,
 Kér fim sámfska dékliza.“

Sád stojí en póbizh mlad,
 S njo se jél je pogovarját:
 „Daj mi rosh'zo s véniza,
 Kér fi lépa dékliza!“

„„Je minílo sédem lét,

Kar fim plêdla vénez lép,
Ljub' je bil na vójsko vsét.“““

„Sábi svôj'ga ljúbiga,
Sbêr' fi ênga drúsiga;
Jes fim támkej srávin stal,
K' ljúbi tvoj je glávzo dal;
Šim njegóv klobúk pobrál,
Šêbi ga na glávo djal.“

„„„Šédem lét fim zhákala,
Šédem ga bom shálvala;
Lépe ljúb'ga súknjize,
Hózhem prodajáti vse;
Lépe frájze zhem prodát',
Máshne plájshe kupovát',
Pêrle zérkvi napravlját'. —
Šédem lét fim zhákala,
Šédem ga bom shálvala.““ —
„Bélo daj mi ti rokó,
Hvála bódi is serzá,
Ker fi tàko svêsta bla!“ —

Sdihleji foldata.

Bes pijanost je nemárnost,
 Oh, nikoli prav ne st'ri!
 Ta je mène sapeljála.
 In she drúsih vezh ljudi.

Bil se firomak vpijánil
 Bil sapísal fim se v shold —
 Ljubi to fim v kljub' napravil,
 Šebi, de bom shaloval.

Treba b' ne bilo shal'vati,
 Ak bi bil na léta dan,
 Pa fim dal se sapisati
 Vezhno jes v vojshaski stan!

Nifim hotil pobizh bogat'
 Mater', ozha svojiga,
 Sdaj pa moram pobizh bogat
 Bobna kralja shpanskiga.

Domà nifim 'tel leshati
 V svoji beli postelji,
 Sdaj na strashi moram stati,
 Na pokrajni vogerfki.

Nifim hotel kruha jésti
 Is pshenize rumene,
 Sdaj pa moram pobizh jésti
 Ga is turshke forshize.

Le sem, le sem ozha, mati!
 De vas bom lepó objél —
 K vam ne morem se podati,
 De flovó od vas bi vsel.

Glejte, tù soldashke sholne
 K nogam primersujejo,
 In déklizhi shalost' polne
 Me doma sabljujejo.

Oh, leta opisan boben,
 Bode meni velki svon —
 Bodo mi svonili ob-nj
 Kadar jes uméral bom.

Meni svézhe posvetíle
Bodo svitle sablize,
Pufhe rifane kadile
Bodo mi kadilnize.

Ino zherni pa vranovi
Bodo pogrebzi moji,
S mojmi pasli se kosovi
Na pokrajni ogerfski.

Vsaj tovarshov, Bog, se vsmili!
Varuj védno jih svestó!
Bodo sa mene profíli,
Ko bom v zherno shel semljó.

Odhòd nad Prájša.

Joh, joh, joh, prejoh!
 Kaj révesh bom sazhél!
 Şerzé mi shálošt sdaj topí,
 Nikdár ne bom vesél!
 Prishèl fim jes v vojáfški stan,
 Prostóšt sdaj móram djat' na stran,
 Tudi v stráhu shivéti,
 Umréti!

Joh, joh, joh, prejoh!
 Şim nápak jo savíl!
 Jej, jej, de bi tegà
 Nikdár storil ne bíl!
 Şim mílil na vojsháfški stan,
 Sapísal fim se póbizh sam;
 Sdaj shalújem gròsno,
 Propòsno!

Dáli fo na róko blí
 Mi króne prelepé,
 Šim veseló jih vsél
 Saprávil tudi shé!

Ko póbizh jes fim dnárje shtél,
 Šim dôbre sbe továrshe imél —
 Ni na stráshi bilo státi,
 Zhuváti.

Sdaj, sdaj, sdaj in sdaj
 Je zhúti nozh in dan!

Ak nisim pa na stráshi svést,
 U jézho bom pelján;
 Pravízžno to sa vfáko dél'
 Plazhílo flédin bo prejél;
 Nizh naj se ne sanáfha;
 Neupráfha.

Štótник' vezhkrat
 Postáve nam beró,
 De vémo prav sukáti se,
 Špolníti vse svestó,
 Púfhke v boju prav dershát'
 Povélja hitro spolnovát',

Na vòjskí urni bíti,
Prav storíti.

Dána je sapoved
Naj stotníki skup gredó,
De naj dershé pri naf oglèd,
Vse skúpaj naf sberó,
Pred nami bóbnar bije marsh.
O joj, o joj, kaj bo, tovarsh!
Mi mór'mo sa zesárja
Nad Prájsa.

Adio, adio, adio, adio!
Oh krájnska ti deshéla!
U ptúje kráje bom jes shèl,
Od tódi flóvo vsél
Od vsih svojih prijáteljov,
Od dekliz in od hlapzhízhov
Bom prestál bôje
Sa svôje.

Zhe se to sgodí,
De bom na vòjskí vbit,
Savôlj val v húdim bóju

Jes bom mógel kri prelit'!
 Novízo bote svedli tó ,
 Šhe prósim sádnizh vaf lepó:
 Sa me vřaj profíte,
 Molíte!

Lávdon.

Lánfko léto násfa armáda
 Dòli na Ogerfkim leshí,
 Al nobêden Béliġa gráda
 Še lotíti úpal ní.

Lávdon sam je sérzhin, môshki,
 Tèrdno sklépat' je sazhél,
 De bo Túrkam v svôji vòjski
 Mésto Béliġrad odvsél.

Dòsti pólka, vfo pripravó
 Hítro skúpaj správil je,
 Tjè zhes Dónavo in Šávo
 V Túrshko bersh prepêljal se.

Tam fhotôrje je poštávil
 In ukôpat' se puští,
 Kádar je she vse pripravil, —
 Glejte kaj na-sádnje storí?

K páshetu in poglavárju
 Lávdon póshlje v Bélihrad,
 Práshal ga in ogovárjal
 Š lépo njemu mésto dat'.

„Zhe ga s sílo — pravi — vsámem,
 Vam gorjé bo vřim takrat,
 Kar li kol' shíviga nájdem
 Vse bom vkásal pokonzhát'.“ —

Lávdon sdaj odgóvor prêjme,
 De se Túrk podál ne bó —
 Sdaj pa v Bélihrad štrélàt' jáme,
 De je slíšhat' blo štrařhnó.

Túrke sdaj so posdravljáli
 Le s gorézhmi bómbami,
 Dôřti hiřh so tam poshgáli,
 De jih mozh prezénit' ni.

Túrki pa bandéro kervávo
 't méřta káshejo na tó,
 Káshejo mertvářhko glávo,
 Snámnje Lávdonu dájó.

Tak' so med sabó sklenili,
 Vfi zhmo bíti raj mertví; —
 Sméraj homo se braníli,
 Dôkler bo kaj v naf kerví.

Lávdon v sádni krat sdaj mésto
 Túdi s sílo vsét' velí,
 Nálhi jéli va-nj so vréti,
 Nizh nasáj jih ne dershi.

Túrki pa so se poskríli,
 Gré v terdnjávo jih nar vezh, —
 Tíste, ki so se braníli,
 Lávdon déne vse pod mèzh.

Od prestráhniga streljánja
 Vse po tábrih slo gorí,
 Pádla je nã kup boshtájna,
 Túrki so obúpali.

Šo pokórni se storíli,
 S Lávdanam se pogodé,
 De próstošt so sadobíli
 Vfi mosháki in shené.

Kar njih blága je in dnárjov
 Šméjo vséti vse s sabó,
 Kar pa túrshkiga je Zarja,
 To pa nashiga sdaj bó.

V tim so Túrck' odpèrli vráta,
 Nášha vòjska nótri gré,
 Túrke sprémi nášha strásha
 Dòli do Orshove.

Šrézhin je nash Lávdon, právim,
 Njèmu Bog vso frézho da,
 Šrézhin je nash Zêsar srávin,
 De njegá vojsháka 'má.

S njíma se mi veselímo,
 Sdaj in túdi sa napréj;
 Na nju sdrávje víno pímo,
 Šrézhna bóta naj vfeléj!

Juri s púfho.

Priřhla je neka huda svír;
 Priřhla je miřhka s miřheti,
 řnedla je miřhka přhenízo rumeno,
 Kdaj, bógi kmetizh! ti bogat bořh?

řhe je priřhla néka hujřhi svír,
 Priřhla je mazhka s mazheti,
 řnedla je mazhka miřhko s miřheti —
 Mazhko miřhko, miřhka přhenizo ru-
 meno.

Kdaj, bogi kmetizh! ti bogat bořh?

řhe je priřhla néka hujřhi svír,
 Priřhel je saj'z s sajzheti,
 řnedel je saj'z mazhko s miřheti —
 řaj'z mazhko, mazhka miřhko, miřhka
 přhenizo rumeno.

Kdaj, bogi kmetizh! ti bogat bořh?

Šhe je prišhla néka hujšhi svír,
 Prišhla lefíza je s lefízhéti,
 Šnedla je lefíza saj'za s saj'zheti —
 Lefíza saj'za, saj'z mazhko, mazhka
 mišhko, mišhka pšhenizo rumeno.
 Kdaj, bogi kmetizh! ti bogat bošh?

Šhe je prišhla néka hujšhi svír,
 Prišhel volk je s volzhetí,
 Šnedel je volk lefízo s lefízheti —
 Volk lefízo, lefíza sajza, saj'z mazhko,
 mazhka mišhko, mišhka pšhenizo
 rumeno,
 Kdaj, bogi kmetizh! ti bogat bošh?

Šhe je prišhla néka hujšhi svír,
 Prišhel je medved s medvédzheti,
 Šnedel je medved volka s volzheti —
 Medved volka, volk lefízo, lefíza saj'za,
 saj'z mazhko, mazhka mišhko, mišh-
 ka pšhenizo rumeno.
 Kdaj, bogi kmetizh! ti bogat bošh?

Šhe je prišhla néka hujšhi svír,
 Prišhel lèv je s levzhet',

Šnedel je lèv medvéda s medvédzheti, —
 Lèv medvéda, medved volka, volk le-
 sízo, lesíza saj'za, saj'z mazhko,
 mazhka mis'ko, mis'ka pshenizo
 rumeno.

Kdaj, bogi kmetizh! ti bogat bofh?

Šhe je prishla néka hujshi svír,
 Prishel je komár s komárzheti,
 Šnedel je komár leva s levzheti, —
 Komár leva, lèv medvéda, medved
 volka, volk lesízo, lesíza saj'za, saj'z
 mazhko, mazhka mis'ko, mis'ka
 pshenizo rumeno,

Kdaj, bogi kmetizh! ti bogat bofh?

Šhe je prishla néka hujshi svír,
 Prishel je Juri s pushízo,
 Štrelíl komárja je u luknjizo —
 Juri komárja, komár leva, lèv medvé-
 da, medved volka, volk lesízo, le-
 síza saj'za, saj'z mazhko, mazhka
 mis'ko, mis'ka pshenizo rumeno,
 Kdaj, bogi kmetizh! ti bogat bofh?

Pét štebróv.

Leshí, leshí rávnó poljé,
 Na njému tam štebri stojé,
 Petéro môzhnih je štebróv,
 Podpóre frézhe vsih stanóv;
 Zhe bódo te podflómbe prèzh,
 Ne bo nobène frézhe vèzh.

Nar pèrvi, oh, je nágnjen shé,
 Nagníli ste ga vi moshjé!
 Však svôjo shêno imate,
 Pa she po drúsih glédate, —
 Sa tó ni zhásne frézhe vèzh,
 In vézhne vam ne bo dosezh'.

Je drúgi túdi nágnjen shé,
 Nagníle ste ga vé shené,
 Kí vsáka svôj'ga imate,
 Pa she po drúsih glédate;

Sató ni zhásne frézhe vèzh,
In vézhne vam ne bo dofezh'.

Po stráni trétji she stojí,
Nagníli ste ga fántje vi!
Vi práv'te, grémo spát ob zhať',
Pa gréste le k deklétam v val;
Sató ni zhásne frézhe vèzh,
In vézhne vam ne bó dofezh'.

Zhetèrtiga nagníle ste,
Nagníle ste, dekléta vé!
Vé práv'te, grémo sgódaj spát,
Pa gréste le na líne stát;
Sató ni zhásne frézhe vèzh,
In vézhne vam ne bo dofezh'.

Obvárúj, Bog! duhóvni stan,
De péti faj ne bo po stran'!
Ak on bo jénjal gréh svarít',
Pobóshnim pa podpóra bit',
Bo zhásna frézha zhísto prèzh,
In vézhne nam ne bó dofezh'.

Jogri rasposlani.

Jésuf vzhènze je postávil
 Na vse shtíri strani;
 Švét'ga Pétra je postávil
 V lépo ravno poljé;
 Švétiga Andréja je postávil
 Bil na visoke goré;
 Švétiga Tomáša je postávil
 U deshêlo Indio;
 Švétiga Mikláva je postávil
 Bil na globôke vóde,
 Kjár se bódo zhes vosíli
 Ino ga lepó zhaštíli:
 Švétiga Šhentjansha je postávil
 Bil kje na vinske goré,
 Bodejo zhes tovoríli,
 Pili shtentjanshovzo
 U iménu svétiga Šhentjansha,
 Uzhénza boshjiga. —

Švét Tomash se tako véri
Proti svojmu Jesufu:

„Kaj si mène sem postávil?
Ne vidim noben'ga romarja,
Šlifhat' tudi ni svonova.“ —

„„Tiho, tiho, vzhéniz ljubi!
Uzhéniz ljubi, svét' Tomash!

Na svét' léps'hi ni deshêle,

Ko deshêla India;

Nikol' semlje ne kopajo

In tudi ne orjejo,

Pa vùnder slednje léto

Po trikrat shanjejo.““

Švét' Tomash se dalje véri

Proti svojimu Jesufu:

„Kaj si mène sim postavil?

Men' deshêla snana ni.“ —

„„Tiho, tiho, vzhénež ljubí!

Vzhénež ljubi, svét' Tomash!

Na svét' léps'hi ni deshêle,

Ko deshêla India.

Nikol' tózha ne pobíje,

In níkoli dèsh ne gré,

Pa li vùnder vsako jutro,
 Došti hladne je rosé.““ —
 Švét Tomash se sméraj véri
 Proti svojimu Jesufu:
 „Kaj fi mène sim postavil,
 Kjér noben'ga snan'gna ni?“ —
 „„Ako notri lih ne najdesh
 Noben'ga snaniga,
 Pa tudi notri ne najdesh
 Nikjér hudobniga serzá;
 K se duh od teléfa lózhi,
 Gré koj v svéto nebó.“ —
 Jesuf ino Marija
 Ga vřim dodelí takó!

Rómar svétiga Jakoba Kamposteljškiga.

Kdór mi hózhe rómar bíti,
 Rómar svét'ga Jákoba,
 Móre sjútraj sgódaj vstájat'
 Svézher pòsno spat iti,
 Kákor vstájal je králjizh,
 Lépi shpanski kralj —
 Ko kraljíza je mislila,
 De je hòdil k mójshkram v vas.
 Eno jútro sáred vstála
 Shla poglédat' je sa njim,
 Kjér ga je b'la ona nájdla,
 V lépi svitli kámrizi,
 Kjer je on svestó preklezhal
 Pri podób' shent-Jákoba.
 Túkaj je Bogá on pròfil,
 De bi dal mu frézhin pót,
 K' se na bóshjo pot vsdigúje.

On imá srávin fêbe
 Pálizo rómarfko,
 Ino dêbel róshnikranz,
 Srávin túdi fo leshále,
 Sa njegóv popótni ronz,
 Tri mošhné vse polne dnárjov,
 Ker on gré na bóshjo pót. —
 Pêrve dnárje je napravil,
 De jih v Boga-imé bo dajál
 Vsim firótam in berázham;
 Drúge dnárje je napravil,
 V Boga-imé jih bo dajál,
 Vsim zerkvàm, ki so ubóshne.
 Trétje dnárje sam bo vshival,
 Kjér pojde po bôshjih pótih.
 Tak je rêkla mu kraljiza:
 „Kaj presgódej vstajáte?
 Al bom sama sdaj, firóta?
 Kam, gospód! vi pójdete?
 Na pót vi se napravljate,
 Nam pa nizh ne povéste!“ —
 Tak je rékel mlàdi kralj:
 „Grém v lépo Galízio,

Nótri k svétim Jákobu.“
 Tako rêkla je kraljiza:
 „Dálezh ni sa vas hodíti,
 Zhe vas Túrki vglédajo,
 Vas u jézho vèrshejo.“
 She se 's dóma on usdigne,
 Káamor dálezh je prishèl,
 Notri v globòko Turzhíjo.
 Gor' in dol' po Túrshkim hódi,
 Móli svéti róshnikranz,
 Gor' in doli spremishljúje,
 Kjè bi prishel k svétim grób'?“
 Dobíli so ga Zárjovi hlápzi,
 Vergli v jézho ga támno.

To je syédila kraljiza,
 Še napráv' po rómarfko,
 Še dershála, k' firotíza,
 S fábo vséla zitrize,
 Míle zitre písane,
 Šhla v Turzhíjo je globòko.
 Gor' in dol' po Túrshkim gré,
 In je zitrála lepó,

Túrshki Zar jo je saglédal,
Tak' ji právi, govori:
„Kaj pa zhesl plazhíla iméti,
K' nam takó snash zitráti?“
„„Drús'ga nêzhem nizh plazhíla,
Ko jetníka váshiga!““ —
Zar dovol', kar ôna hózhe,
Da ji 's jézhe rómarja.

Svétí Ureh.

Svét' Ureh je sjútraj sgódaj vřtál,
 Je poklízal máter svojó:
 „Le gôr', le gôr', mámiza mojá!
 Mi bóte sánje raskládali,
 Mên' se je sánjalo úre pol,
 De se je moj brat oshênil,
 Ta, k' je u Rímu sa pápesha.“

Táko stára máti govori:
 „Le hítro, hítro, Ureh ti!
 ři poklízhi hlápza svoj'gá,
 De bo sêdlal konjízha dva,
 Têbi êniga, sêbi êniga,
 De u Rím pojésdita,
 Zhe svátovřh'no samúdita,
 Na svétu vezh ne bóde svétih mařh,
 Tud ne svétih odpúřtikov,
 Ne túdi svétih prásnikov!“

Ofedlá hlápez konja dva,
 Šèbi êniga, Urhu êniga,
 Šhe se sdvigneta ino greštà,
 Kámor predálezh prídeta,
 Dálezh, dálezh pod svéti Rim.
 Brátez pa sdaj v línah stojí,
 Šhe táko právi in govori:
 „K' meni pa moj brat v gòstje gré.“
 Šhe mu hitro na próti gré. —

Takó mu shénin govori:
 „Al fi k' mênì v gòstje prishèl?“
 Tak' svéti Ureh govori:
 „Jes k têbi v gòstje sdaj ne grém,
 Jes pa sdaj k têbi v sváte grém.“
 Takó mu brátez govori:
 „Al zhes h bìti starashína?“
 Tak' svéti Ureh govori:
 „Le hitro správi sváte vkup!“
 Takó nevêsta govori:
 „Vi v zérkev préd ne pójdete,
 De vgánete mi vgánke tri.“
 Nar pervo je saštávila:

„Kjé je sêmlja nar debelishi?“

Drúgi svátje mi vfi molzhé,

Şam svéti Ureh govori:

„Tam je sêmlja nar debelishi,

Kjér je sam Jêsul pokopán;

Na njêga grôb je kámen djan.“

In drúgo je saštávila:

„Kak je svét dolg, kak je shirók?“

Drúgi svátje spét vfi molzhé,

Şam svéti Ureh govori:

„Şvét tak, kákor dolg, je shirók.“

In trétjo je saštávila:

„Kolk' je od nebés na dno peklà?“

Drúgi svátje spét vfi molzhé,

Şam svéti Ureh govori:

„Sakaj boh mène vpráshala,

Kér si jo sama premérila,

Ko te je Bog pahnìl na dno peklà.“

Şvét' Ur'h jél je Evangelji brát',

Nevésti so jéli roshízhki ràst';

Sêmlja shiròko se odprè,

Ino nevésto v-fé poshrè.

Povodnji mósh.

Fantje pléf napravljajo,
 Miziko profijo na pléf;
 Mizika mi takó govori:
 „Mati jes pojdem drévi na pléf.“ —
 Mati ji ni puštila it':
 „Mizika ostani mi domà,
 Ne hòdi drévi mi na pléf!“ —
 Mizika ni nìzh marala;
 „Mat' jes pojdem vùnder drévi na pléf.“
 „„Ker ti ne marash sa-me nìzh,
 Pojd', de te vsame povòdnji mósh,““ —
 Mizika pléfhe s fantmi tam,
 Pride k njim she kje mlad gospód:
 „Mizika! al grésh pléfat s menoj?“
 Mizika she gré pléfat s njim, —
 On ji stiska roké možhnó.
 Mizika tako pravi, govori:

„Ne stiskaj mi rok tak možnó.“

On jo stiska zhe dalje bolj,
De ji 's sa nohtov kri kapljá.

Mizika savpije premožnó:

„Po-mé je prišel povôdnji mósh!“

Mizika téga ne 'sgovori,
Povôdnji mósh s njo vùn sleti,
Vunkaj sleti na fréd vodé.

V glashovnato hišo prideta,

In se lepo tam ménita:

„Kadaj bošh puštil me domú?“

„„Ti pred ne pojdešh mi domú,
De bošh iméla šinka maliga.

Ti pa po hišhi pometaj,

Dē bošh bab'zi dala plazhíl'. —

K' bošh po hišhi pométala,

Bošh tište smetí spravila.““ —

Ona je dala bab'zi plazhíl',

Babiza pa pride domu,

Prinese polno možhno tolarjov. —

„Kaj te prošim, ljubi moj mósh!

Puši me, de grem k materi domú!“

„„„Jes te pa bom puštil domú,
 Pa ne hòdi koder ogenj delajo;
 Ne hòdi na détéljo spat;
 Ti se ne kad' s šhmarnizami,
 O svétim teléfi shegnanim;
 Šzer ne morem do têbe vezh.““ —

Ta je šhla veséla domú,
 Šhe pride klizat jo povôdnji mósh:
 „Mizika! jes sim vshe po té prišel,
 Tvoj sin se jóka premozhno.“ —
 „„„Do sdaj sim ga sibala jes,
 Sdaj ga ne bodem nikdar vezh.““ —
 „Mizika! zhe nezhefh finka zéliga,
 Ga bova imela vsaki pol.“
 Šhe v drugo klizhe: „Mizika pojdi
 domú!“

On ga pretergal je zhes pol:
 „Ga bova iméla vsaki pol!“

Defétniza.

Stoji, stoji béli grad,
 V bélim grádú mlád gospod, mláda
 gospá,
 Imata devét grádov, devét hzhéri.
 Po bélim grádu hódita,
 Sá béle roké se vódita,
 In lépo Boga profita,
 De bi jima Bog pôrod dal,
 Dal pôrod, finka májhniga.
 Bog jima je porod dal,
 Dal hzhérko njima májhino.
 Oj usmíli se stokrát Bogú
 Bo môgla v desetino it',
 Ta mlájshi hzhérka Néhiza. —
 „Kaj jih prósim shlahtna gospá,
 Naj nam dájo od vèrta kljuzh!
 Grémo nótri se sprehájati,

In lépe róshize tergati.“
 Şhe je prishel angelj 's nebéf,
 Prinéfel hzhérki pèrstan slát,
 Mlajfhi hzhérki Néshizi:
 „To daj ti svoji máteri,
 De ti spezhêjo povánzhizo,
 Eno láchko popótnizo.“

Máti ji spêzhe povánzhizo,
 Nótri je djála pèrstan slat,
 Şhe vrésala defét kosóv,
 Vsfáki hzhérki dala kólez je.
 Defetnízi je perstan prishèl,
 Mlájfhi hzhérki Néshizi.
 Ona zúlizo navésala,
 Od gráda se pobérala,
 Şlézhe fi obléko svilenó,
 Oblézhe fi rastèrgano:
 „Bog val obvári, ôzha, mát' môja!
 Bog vé, ak se bomo vídli she!
 Zhes sédem lét prídem nasáj,
 Ko bóte dáli stárfhi hzhér moshu,
 Ştárfhi hzhérko Lénzhizo.“

Vfi so jo nasáj klízali:
 „Pójdi nasáj desétniza,
 Bódemo dáli stárfhi hzhérko,
 Ki je she pri vfi pámeti!“ —
 Desétniza gre smérej naprēj.
 Oná prishla je v sêlen gôjsd;
 Še je stóril térden mrak, in térdna nozh.
 Tam na tlà k búkvi sédla je.

Kádar odbíje polnozhi,
 Tazhaf svéto dervo govori:
 „Pobêri se spod mène desetniza!“ —
 Zhes sédem lét je shla nasáj,
 Je prishla spét u béli grad,
 Gospoda próf', jo imét' zhes nozh:
 „Kaj vas prósim shlahetni pospód,
 Iméjte me danáf zhes nozh!“

„„Pójdi firóta rastérgana,
 Rastérgana, rasmeršhena!
 Pójdi dôl' v zhèrno kúhinjo,
 Gospé profít, de imajo te zhes nozh.““
 Dôl' je shla v zhèrno kúhinjo,
 Prófi gospó, iméti jo zhes nozh. —
 Gospá ji tako govori:

„Imaſh ubóſhiza béle uſhí!
 Mi te nímamo kjé iméti.
 Bódo priſhli dáljni ljuďjé,
 Imámo danſ' veſéli dan;
 Œmo dáli ſtárfhi hzhér moſhú,
 Œtárfhi hzhérko Alénzhizo.“

Deſétniza ſe okóli ſaberni,
 Kervávo ſólſo potozhí.

„Bog vaſ obvári, ſhlahtna goſpá!
 Shlahtna goſpá, máti mojá!“ —
 Máti na tlà pade, omedlí,
 Pri ti prízhí dúſho púſti. —

Vſi ſo jo naſaj klizali:

„Pójdí naſáj deſétniza,
 Tvoji materi ſhe ſvézho derſhé!“
 „Naj jo le derſhé v imenu Bogá!
 Œaj ſim jim préd povédala:
 Zheſ ſédem lét de bom priſhla náſáj,
 K' bódo dáli ſtárfhi hzhér moſhú,
 Œtárfhi hzhérko Alénzhizo.
 Koderkóli hodíla bom,
 Sa njih dúſho molíla bom!“ —

Máti bres pámeti.

● krish, o krish, o krish bôshji,
Na têt' vfa bôshja mozh leshí! —
Máti síbje dete premladó,
Šédem lét je she stáro blo.

Zhe ga bolj síbje, hújshi je,
Zhe ga bolj dojí, mánji je.
Takó mi máti govori,
Ubóga mat' bres pámeti:
„Ko bi se snájdél pazh kupèz,
Déte hòtla bi mu prodát!“ —

Máti she ne isgovori,
Zhèrni kúpez shé v hish' stóji.
Zhèrni kúpez tak govori:
„Kaj vam jes právim, máti vi!
Al ste she tísih besedí,
Kákor ste jih ví dósday blí?“ —

„„„Jes fim she tístih besedí,
 Kákor fim jih dósday jes bla;
 Pólno síbko mí dnárjov nasúj,
 Do kápljize tèrdih tolarjov,
 Pa mi vsèmi déte mladó.““ —

Pólno síbko je dnárjov nasul,
 Do kápljiz tèrdih tolárjov,
 Pa ji je vsél déte mladó. —
 Tako zhèrni kupèz govori:
 „Kaj vam právim, máti vi!
 Ktéri kúpez kúpi kônja,
 Túdi kúpi újsdizo;
 Jes fim kúpil déte mládo,
 Šim kúpil tudi povójzhek,
 Oj povójzhek in peljnízhize!“ —

Pèrvizh povójzhek potózhi,
 Je détize zherno bílo;
 V drúgo povójzhek potózhi,
 Is sa nôhtov zhèrna kaplja krí;
 V trétje povójzhek satózhi,
 Is gláve moshgáni káplijajo! —

Máti se je prestráfhila,
 De je vša zhèrna postajála,
 Kómaj se je smíflila,
 Na svéti krish, poklízala:
 „O krish, o krish, o krish bôshji,
 Na têt' vša bôshja mozh leshí!“ —
 Mat' she tegà ne sgovorí,
 Švéti krish shé v híshhi stoji,
 Zhèrni kupez vúnkaj sletí,
 Švéti krish takó govori:

„Kaj vam právim mátere!
 Ko bóte otrôke lézh' dévale,
 Al is síbeli usdvígale,
 Zhés-nje svét krish mi délajte!“

Sórmanova Mízika.

Pri mísi gofpód Sórman sedí,
 In gléda svôjih dvéh hzherí:
 „Alénzhiko bom dal moshú,
 In Míziko srózhil Bogú.“

Okól' se Mízika saberní,
 Ozhéta môzhno sarotí;
 Ko Mízika le tó storí,
 Jo hitro gláv'za sabolí.

Poslála je po máshnika,
 Po máshnika, po fájmoshtra;
 De jo spov'dó, obhájajo,
 Odprávjio véstno bútaró.

„She dáljej Mizika govori,
 De svôje zhásno isrozhí:
 „Komú hózhem jes svôje dat'?
 Kakó fi s tim kaj pomagát'?“

„Jes imam stó sloshênih kron —
 Komú jih sapustíla bom?
 Oh! máteri Bôshji na Goré;
 Naj ôna prófi sdaj sa mé!“

„Jes imam súknjo víshnjevo;
 Komú bom sapustíla jo?
 Marii is krishne Goré,
 Naj ôna prófi sdaj sa mé!“

„Marija, Jésuf grédeta
 Po mène ubogo sdaj obá!“ —
 Rasglèd nad Míziko naf uzhi:
 Kdor zhífla stárfhe dólgo shiví.

Rofhlín in Verjánko.

„**K**aj hozh'va, kak hózh'va moj ljú-
bi fin?

Ti fi premlád se oshenít',
Jes fim prestára se moshít'!“

„„Vsamíte, máti! kógar zh'te,
Le húdiga Rofhlína ne;
Rofhlín, on je sovrashnik moj
Ker mí je ozhéta, bráta vbil,
Šhe fim mu jes komaj ushel.““

Máti pa ni nizh marála,
Vsela je Rofhlína húdiga;
Svezhér šta bila shla v kamro spat,
Verjánko je shel pod ôkno stat.
Máti právi: „Oj, oj, lepó blagó!
Al kaj pomága, shlo bo na rasdélj!
Kaj právim ti, moj ljúbi mósh!

Ti pójdešh v zhèrno góro sa búkev štat,
 Bosh vbil mládiga Verjánkota.

Oh, kaj ti právim, ljúbi moj mósh!
 Jes se bom terdno bolno šturíla,
 Bom rêkla, de sdráva ne bom,
 De bom píla 's zhèrne goré vodó,
 Moj fin me nikdar šhe prebógal ni.“

„„Kaj vam právim, máti mojá!
 Sakáj vi tak dólgo lêshite?““

„Bólna fim, sdráva préd ne bom,
 De bom píla is zhèrne goré vodó!““

Bersh v róke vsél je kánqljizo,
 Pripáfal k sêbi fábljizo,
 Na rámo djal je púšhizo. —

„Kaj, fin! orôshje bosh jemál,
 Šaj mírne šo goré?““

„„Nobêna ptíza bres perótja ní,
 Bres orôshja túdi ješt ne bom,““ —
 Príde v zhèrno goró sa búkvizo,
 K sêbi pritíšne púšhizo,

Vbil je Roshlína húdiga,
Natôzhil je vrózhe kerví. —

„Nate, mati! pite vodo is zhèrne goré,
Šte sheléli píti mojo krí,
Sdaj pite krí Roshlínovo!“ —

Kraljéva vmorjena.

Kraljizh konjzha napaja,
 De se jesero maja,
 Kraljizh tako preshvisguje,
 De se jesero strefuje.
 Kraljeva je v lini stala,
 Hitro je nasaj sbeshala,
 Kér se je kraljizha sbala.
 Gori klizhe mojshkro mlado:
 „Gori, gori mojshkra mlada!
 Gredem v kamro, bom saspala,
 Tebi v roke kljuzhizh dala.
 Ko bo prishel prvi kraljizh,
 K' je moj prvi ljubi bil,
 Ki bo têbe mojshkro vprashal;
 „„Kam so shli mlada kraljéva?““
 Odgovori mojshkra mláda:
 Prishle shéme, mashkarade,

Vséle so kraljévo v bále. —
 Ko bo prishel drugi kraljizh,
 Ovbe! moj mósh sarozhêni,
 Ko bo têbe mojshkro vprashal:
 „Kam so shli mlada kraljéva?“ —
 Shli so v kamro, so saspali,
 Mênì v róke kljuzhe dali.“ —
 Prishel je sdaj prvi kraljizh,
 Njeni prvi ljubi,
 In je mojshkro tako vprashal:
 „Kam so shli mlada kraljéva?“ —
 „„Prishle shéme, mashkarade
 Vséle so kraljévo v bále!“ —
 „Shli so v kamro, so saspali,
 Têbi v roke kljuzhizh dali,
 Daj ti mênì v roke kljuzhizh,
 Šaj t' bom dal zekine sa-njga,
 Nizh ne bom kraljévi storil;
 Mal' se bova pomeníla,
 Kak sva se popred ljubíla.“ —

Kraljizh pride v svitlo kamro,
 Kraljéva v postelji leshala,

Ravno je sladko saspala.
 Kraljizh se po kamri shéta,
 Svoje misli vkupaj sbéra:
 „Kéf je lépo shénsko truplo!
 Tebe shkoda umoriti.
 Drugim' nozhem te puftiti!“ —
 Šegel v svileni je árshet?
 Vùn prinesel svitlo britev,
 Ji jo je v serzé safádil.
 Kadar je kraljévo vmoríl,
 Je sa miso jo posadil,
 Zherne bukve pred njo djal je,
 Ter je shel is svitle kamre.
 Dal nasaj je mojshkri kljuzhizh:
 „Nizh kraljevi nisim storil;
 Malo sva se pomeníla,
 Kak' sva se popred ljubíla.“ —

Prishel je she drugi kraljizh,
 Pravi njé mósh sarozhêni:
 „Vštani, vštani, mojshkra mláda!
 Kam so shli mlada kraljeva?“
 „„Shli so v kamro, so sáspali,

Mêni kljuzhizh v roke dali.““ —

Kraljizh íde v svitlo kamro,

Kraljeve zhe nékaj vprafhat’:

Kraljeva mu nizh ni odgovoríla,

Kér je ona mertva bíla.

Šhe je v drugizh je poprafhal,

Kraljeva mu nizh ni odgovoríla,

Kér je ona mertva bíla.

Kralj se možhno je rasjesil,

Kraljevo je sa uho vdaril,

Še na tlà je prebernila,

Kér je ona mertva bíla.

Sdaj kraljizh možhno savpíje:

„Kdo je bil li pri kraljevi?

Kdo kraljevo je umoril?“ —

Mojšhkra možhno savpíje:

„Oh de b’ slódi vsel zekine,

K’ môgla bom dat’ glavo sa nje!“

Zhúreshov Jáka.

Jáka so lovile sôdníze trí,
 Kríshka, Goríshka, Şmlédnifhka. —
 „Goríshki, kríshki ne beshím;
 Şmlédnifhke se slo bojim,
 Berízha jmájo húdiga,
 Pifárja gerdoglédiga.
 Berízh me bo véshal preterdó,
 Pífar bo glédal me gerdó.“ —
 Jáka kómaj sgovorí,
 She kríshka rihta tù stojí.
 Jáka hitro vjámejo,
 Preterdó ga svéshejo. —
 Na krísh ga k sôdbi péljejo,
 In ôjstro isprafhújejo:
 „Kdo je têbi dal ta svèt,
 De zérkev shel fi ti odprét?“

„„Dála je méshnarjova dékla,
 Ko zérkev je pométala.““ —

„Kakó fi Jákez jo plázhal?“

„„S shégnanim trém óblatmi,
Is lépiga tabernákelná.““

„Oh, Jáka! Jáka, Zhúreshov!

Sa tó bosh ti glavizo dal,

Kér fi Júdam Bogá prodál.“

V lin' kríshka grôfinja stojí,

She takó právi, govori:

„Oh, Jáka je lepó teló,

Sa-nj shkóda bóde premozhnó!

Peljite njêga nótri v Rim,

De tam pokóro on storí,

Pôtlej bóde Jákez nash,

Pri naf grôsno lép kozhjášh.“

Takó je rékel kríshki grôf:

„Kdor' sa Jákza profil bó,

Ta bó s njim vred dal glavó. —

Ko bi Jákez ne bil Bogá prodál,

Gotovo glávze bi ne dal.“

Od Rimfke grofinje.

„**D**obro jutro, knes Mihel!
 Dobro konjizha napasi,
 Me bófh peljal is deshèle.
 Mi je pisal moj Gospód,
 De ga zhakat' nimam donaa.
 Dala t' bom obléko slato.
 Zhe ti tista došti ne bó,
 Dála t' bom vervizo sláto,
 K' ósem tifuzhov veljá.“

Grofinja téga ne 'sgovorí
 Rimski grof domú drizhí.
 Grofinja dol' poklekníla,
 Roke gori je vsdigníla:
 „Mílošt, mílošt, moj Gospód!“ —
 Prijél jo je sa bélo roko,
 Peljal jo je v kamro seboj.
 Po kamri hodita,

In se možhno krégata:

„Povej, povej, gospa moja,
Šej tebi nizh ne storim!

Kar njêga shiv'ga ne puštim!“

Grofinja tako govori:

„Bog ga védi! Bog ga snaj!

Po nôzh' prishel, po nôzh' odshel—

Gori, gori, dojniza moja!

Prinesl mi finka mladiga,

Pol drugo léto štariga;

De ga bom šhe enkrat vidila!“ —

Šinka prinese mladiga,

Grofinja ga k' sebi štifnila,

In 's šerza ga je kušhnila;

Šegla je v šhep švileni,

Prinesla švervízo slato.

„Na tó, dojniza moja!

Verviza ošem tifuzhov veljá.

Lépo finka mi podoji,

Zhe t' ne bode plazhal gospód,

Plazhal ti bode vézhni Bog.“ —

Po kamri hodita,

In se jako krégata.

Prijel jo je nísko zhes paſ ,
Vergel jo zhes okno v biſtro vodo.
Préden doli priletí,
Té beſéde govori:
„Kaj te proſim dojniza moja!
Lépo ſinka varvaj mi.
Ak' ti ne bode plazhal moj goſpód,
Plazhal t' bode vézhni Bog!“
Goſpod gléda zhes okno sa njo:
„Lépe moje béle roke!
K' délale ſo sméraj rade,
Lépi moj béli ſhivot!
Sdaj te bodo ribe jédle;
Lépe moje zherne ozhi!
Po biſtri vódi plávajo,
Pa sa-me nizh ne marajo!“

Májerza.

Stóji, stóji béli grad,
 Nótri sta shláhten gospód,
 Shláhtna gospá.
 Mlada sta obedvá.
 Imáta bélo prístávizo,
 Nótri je mláda májerza,
 Ona síblje fínka mládiga.

Májerza je shla pleníze prat,
 Pustila fínzhika v béli prístávizi.
 Gospá je svédila letó,
 Gospá imá mójshker devét,
 Poflála je mójshkro mladó:
 „Pôjdi ti v bélo prístávizo,
 Prinesí mi fínzhika majérzhniga!“

Mójshkra gré v bélo prístávizo,
 Gospáj prinese fínzhika mládiga.

Šhe vsame ojstro brítvizo,
Na obá krája rěshezho,
Potakníla mu jo v sérzhize.

Mójshkra ga nēse nasáj,
Ga v sibko poloshí.

Májjerza príde s vodé:

„Moj Bog! kak de sínek tak dólgo
spí!“ —

Ona gre v sibko glédat,

Pólno sibko nájde kerví!

Nótri sínek mērtēv leshí. —

Májjerza savpíje premozhnó:

„Oj gospá je mōja sóvrashniza,
Je umoríla sínka mōj'ga mládiga!“

Gospód jo flíshal je jokáti,

K sēbi klizhe hlápza svòj'ga:

„Pojdi glédat kaj je náshí májerzi,

Al je lázhna, al je shējna,

Kér se jóka tak na glaf?“

„„Nifim lázhna, nifim shējna,

Gospá mi je umoríla sínka mládiga!““ —

Hlápez gre nasaj:

„Ona ni lázhna, in ne shêjna —
Gospá so ji umorili síinka mládiga.“

Gospód gré glédat k shláhtni gospé:

„Kaj je têbi, môja gospá,
Kér imash ti predpáf kerváv?“

„„Jes fim saklala golóbza dva,
Bóva iméla pri kofilu obedvá.““

Šhe grésta v bélo pristávizo,

Príme jo nísko zhes paf,

Vergel jo je zhes okno:

„Ti si umorila síinka májerzhniga,

Ti bosh umèrta túdi danáf!“ —

Gospá savpíje, préden na tla priletí:

„Sdaj bo májerza — tvoja gospá!“

Voljar in Šidonia.

„**O**j Voljar, Voljar!
 Prelépi Voljar mlad!“ —
 Tako je rekla Šidonia;
 Oj mlada Šidonika. —
 „Pred shlahto si obljubil,
 De bošh novo masho péł;
 Pred mano si obljubil,
 De bošh mene, Šidonio, vsél!“

Takó je rekel Voljar,
 Prelépi Voljar mlad:
 „Kaj ti pravim, Šidonia,
 Premlada Šidonika!
 Sjutraj mi sгодaj vštani,
 Kakor nevéstam gré,
 Prelepo se mi napravi,
 Kakor nevéstam gré,
 Ino pojdi v zerkev,
 V zerkev kapuzinarško.

Sa vrata mi poklékni,
 Sa vrata kapuzinarske,
 Ondúkaj tako dolgo klezhi,
 De bom jes v zerkev prishel,
 Kadar jes v zerkev pridem,
 Še bova porozhila.“

Šidonia sгодaj vštala,
 Kakor nevestam gré,
 Prelepo se je oprav'la,
 Kakor nevestam gré,
 Ino je shla v zerkev,
 V zerkev kapuzinarsko, —
 Sa vrata pokleknila,
 Sa vrata kapuzinarske;
 Ondi tako dolgo klezhala,
 De je on v zerkev prishel.

Kadar pride Voljar v zerkev,
 Pripelje ga menihov dvanajst.
 Voljar mi je pristopil,
 Šidonia omedlí;
 Voljar je povsdvignil,
 Šidonia dušho puští.
 Takó je rekel Voljar,

Prelépi Voljar mlad:
 „Kaj val profim, vi menihi,
 Preljubi bratzi moji!
 Šídonio tukaj pokopajte,
 Pod vrata kapuzinarske;
 Kadar bom shel vun al notri,
 Vselej jo pokropil bom;
 Koderkol' bom hodil,
 Na Šídonio spomnil bom.“

Šídonio so pokopali,
 Pred vrata kapuzinarske;
 Kadar je shel vun al notri,
 Šídonio pokropil je,
 Koderkoli je on hodil,
 Na Šídonio spomnil je.

Kaj vam pravim vi fantízihi,
 Vfi prosti pobizhi!
 Ne motite vi deklízhov,
 Kakor fim jih mótil jes,
 Kakor fim jes motil
 Mlado Šídonio!

Marjétiza.

Stóji, stóji béli grad,
 V bélim gradu je mlad Gospod;
 K sebi klizhe hlapza svojga:
 „Gori, gori, hlapez moj!
 Ti bom raskladal sanje svoje,
 Kaj se je sanjalo mi:
 De sim imel golobza dva,
 Pa sta sletela obá;
 Eden je sletil v Šhmarno goró,
 Tiftiga vezh nesaj ne bó;
 Eden je sletil v Novo vas.
 Osedlaj mi konjizha dva,
 Šebi en'ga, meni en'ga,
 De pojdeva v Novo vas
 K moji Marjétizi v vas.“ —
 Šhe se na konjizhka saluzhí,
 Kakor ptiza s perot'mí,

Kamor predelezh mi sderzhí,
V Novo vas k Marjétizi v vas. —

Shupanja na pragu stójí,
„Oh kaj vam je, shupanja vi!
Ker se tak shaloftno dershíte?
Al je doma vasha Marjétiza,
K' je vjéla mojga golobzhika?“
„„Moja Marjétiza golobze loví,
Kér na smertni postlj leshí.““
„Al smem jes k nji poglédat it'?“
„„Naj le gredó, naj le gredó,
Šej sta se bla dobro navajena!““
Gori gré v svitlo kamrizo.
Bolna leshí, milo jezhi —
„Kaj je teb', Marjétiza!
Bolna leshih, milo jezhih?“
Šegel je v shep svilení,
Prinesil ji korénzhka shlahtniga.
„Ná to, Marjétiza!
Zhe tebi k sdravju bo;
Po tém' ti prezej boljshi bo,
Zhe tebi k smerti bo,
Po tem ti prezaj hujshi bo.“ —

She se mi na konjizhka saluzhí,
 Kakor ptiza s perot'mi,
 Kamor predalezh mi sderzhí,
 Notri v svoj béli grad.
 She je shel v skrinjo písano.
 Špét se mí na konjizhka saluzhí;
 Kakor ptíza s perot'mí,
 Kamor predelezh mi sderzhí,
 Notri v Novo vas.

Shupanja na pragu stoji,
 In fi brishe zherne ozhí,
 „O kaj vam je, shupanja vi!
 Kér fi brishete zherne ozhí?“
 „„Kaj bi se ne jokala,
 Kér je umerla Marjétiza.““ —
 Gori gré v svitlo kamrizo.
 Marjétiza mèrtva leshí,
 V rokah ders hí véniz 's rósh,
 Na glavi ima vénez slát.
 Is rók ji vsame vénez 's rósh
 In ga pred vrata saluzhí:
 „To ni sa té, Marjétiza!

Ti imash shé finka dva;
V némfhkim Gradzu se uzhitá.
Eden bo novo masho bral,
Bo mater svojo 's viz jemal.

Rejénka.

Stóji, stóji béli grad,
 Notri je shláhtna gospá,
 Varoshlínfka grôfinja.
 Prífhla sta shtudénta dva :
 „Kaj vam práviva mi dva,
 Varoshlínfka grôfinja!
 Ak rejénko hózhete moshít',
 Jo prídeva mi dva snubit'.“

Táko grôfinja govori:
 „Naj rejénka se moshi,
 Ko b' mi práva bíla hzhí;
 Bom ji skrinjize nakládala,
 Kàkor bi bla hzhi mojá.“

V lini je rejénka stála,
 Je vse dôbro slífhala,
 Hítro gré po gredízah,
 Po kámnitih gredízah.

„Kaj povém, shláhtna gospá!
 Varoshlínfka grôfinja;
 Dájte mèni rôjen list,
 Hózhem se ífkát spuštít',
 Ozha ino mátere.
 Oh, de to resníza ni,
 De bi bíla váfha hzhí!“ —

Takó právi shláhtna gospá,
 Varoshlínfka grôfinja:
 „Al je tréba ti, rejénka!
 Li pripáfa svílen'ga.“ —
 „„Ne pripáfa, suknje ne,
 Mèni sámó tréba je
 Ozha ino mátere! —
 Dájte mèni rôjen list,
 'Zhem se jih ífkát spuštít,
 Ozha ino mátere!““

„Kaj bosh shla po svét' ífkát',
 Kje je ózha tvój, kje mat';
 Têbe Túrki vkrádli so
 Ino mèni dáli so.“ —

Páde, rejénka, omedlí,
V omedlévzi dúšho pústi. —
Léps'hi rósh na svét' ifkátí
Ni, ko ôzha so in mati.

Lépa Vída.

Prelépa Vída je peľnize prála
 Pri kráju mórja na sínji skáli,
 K nji se je pripéljal zhern samórez,
 Tákó je rékel zhern samórez:

„Kaj je tēbi, lépa Vída!
 Ki nífi lépa vezh tak, kakor perve lé-
 ta?“ —

„„Kak hozhem bíti lépa, kákor pèrve
 léta!

Doma ímam stariga moshá, in bolno
 déte,

Štari mosh prekafhljúje, déte prejo-
 kúje.““

Tako je rékel zhern samórez:

„Le s máno, le s máno, lepa Vída!“ —

Tako je rêkla lépa Vída:

„„Komu bom sapuštíla
 Štáriga moshá in bólno déte?““

Takó je rékel zhern samórez:

„Le s máno, le s máno, lépa Vída!

V šhpánfko deshêlo,

Po têbe je poslála šhpánfka kraljíza;

Ne bofh drúgiga iméla,

Kakor béle póstetje postiljála,

Ino gôri bofh leshála,

Ino bofh dojíla šhpánfkiga kraljízha.“ —

V bárko je stopíla, od krája odtégníla;

Sazhela je jókátí lépa Vída:

„Komu fim puštíla štár'ga mósha in
 bólno déte!“

Pripêljal jo je v šhpánfko deshêlo,

V šhpánfko deshêlo k šhpánfki kraljí-
 zi. —

Sjútraj je sgódaj vstála, je pri ôknu stala,

'S sa hríba pride rumêno sónze.

Tak je rêkla lépa Vída:

„Kaj te práfham, tí rumêno sónze!

Kaj môje bólno détime déla?“

Šonze pravi: „„Kaj bo dělalo,
 Švézho so mu sdaj dersháli!
 Tvoj ubógi mosh se pa po mórju vósi,
 Še po mórju vósi, têbe ifhe,
 In se po têbi, lépa, Vída! milo jóka.““ —
 Tákrat she bolj se je sajokála,
 Bele fi je róke lomíla —
 Svezher je spet pri oknu stála,
 Is sa gore príde svítla lúna:
 „Kaj te prásham, ti svítla lúna!
 Kaj môje bólno détize déla!“
 Lúna právi: „„Kaj bo dělalo!
 Sdaj so ga pokopáli —
 Tvoj stari mósh se po mórju vósi,
 In se po têbi milo jóka.““
 Šhe bolj se je sajokála lépa Vída,
 In k nji príde shpánfka kraljíza:
 „Kaj ti je prelépa Vída,
 De se takó mílo jokásh?“ —
 „„Kaj bi se jes ne jokála!
 Šim pri ôknu stála, sláto kúpo pomi-
 vála —
 Pádla mi je zhes ôkno u morjé globôko.““

Tako je r kla ŝp nska kraljiza:
„Nizh ne m raj, ti l pa Vıda!
Jes bom sp t dr go teb' kupila,
Ino pri kr lju sv jim te isgovorila, —
Le l po d ji m jiga kraljizha!“

Mlad hlévar.

Mlad hlévar kônje lepó
 Je snáshil sédem lét in pol,
 Nobênimu to snáno ni blo,
 De shênfko je hlévar teló;
 Le fámo vé to kúharza,
 Ki mu je kite splétala.

Aj danaf je boshízni dan,
 In ŝhtépanj-dan tud' dalezh ní,
 De hlévar slúshbo sapuŝti.
 She pride túdi ŝhtépanj-dan,
 De hlévar se naprávi ŝtran.
 She gré sdaj hlévar v héli grad,
 K goŝpódu gor' flovó jemat.
 Pokrít je hlévar bil svoj pot:
 „Aj s Bógam shláhtni vi goŝpód!“
 Takó je sdaj flovó jemál,
 Klobúk is gláve vsét' se bál.

Gospód mu práv'jo, govoré:

„Ne vésh, de mi sposhtovánje gré?

Sakaj odkríti nozhèsh glavé?“

Mu hlévar sdaj odgovorí:

„Lafjé so môji pregerdí,

De bi gospód jih vídli vi!“ —

„Aj hlévar mlad, to nízh ne dé,

Le vsèmi svoj klobúk 's glavé,

Pokáshi nam svoje lafé.“ —

In hlévar je klobúk si snél,

Šlovó takó je v grádu vsél —

Še dvóje kit mu dòli obéf',

In túdi lépa vósa vméf.

Gospód besédo poprijél:

„Pométal si lepó mi hlév,

Aj sédem lét, ósmíga pol;

Snal nifim, de si shénsko teló,

In sdaj te vsámem jes gospó —

Prefèrzhno ljúbo, oj gospó!“

Poljska kraljiza.

● strashnik, Benezhanski strashnik!
 Vstanite Benezhani in kapitani!
 Po morju se vosi Poljska kraljiza,
 Sa sabo vlezhe tri stó bark,
 U vsaki barki tri stó vojakov,
 Vsaki vojak ima svojga slugo,
 Vsaki sluga svojga podloshniga.
 Sdaj bo vsela Benezhki tabor,
 Švétiga Marka vsoki svonik. —

Hitro so vstali Benezhani in kapitani,
 Na proti so tekli poljski kraljizi:
 „O milost, milost, poljska kraljiza!
 Hozhemo se podati, ti prebivalšhe dati,
 Dati vojakam jésti in píti.“

Kraljiza pravi: „,,,Jest ne maram sa jésti
 Ne sa piti; vojaki moji 'majo dosti;

Zhe mi ne daste šhpanškiga kraljizha,
Sdaj, sdaj bom vséla Benéshki tabor,
Švétiga Marka visoki svonik.““

Hitro so tekli po šhpanškiga kraljizha,
Ino so ga peljali poljski kraljizi.

Mat' ga spremljala, se milo jokala.

Tako je rekla poljska kraljiza:

„Jest fim ga redila tri zele léta,

Pa fi mi ga vkradla, šhpanška kraljiza!

S njim fi vskožhila fim na Benezhijo.““

Tako je rekla poljska kraljiza:

„Kaj vam pravim, moji vojaki,

Štreljajte meni she na veselje,

Gódite meni she na veselje,

De dobila nasaj fim šhpanškiga kralji-
zha!“ —

Dominikova Anzhika.

Anzhika Dominikova
 Róshize je tèrgala,
 Pervi púshliz splétala,
 S sánkami povésvala:
 „Ta bo králju môjimu,
 Ktéři je na Dúnejú.“

Drugi púshljiz spletala,
 S sánkami povésvala:
 „Ta bo brátu môjimu,
 Ktéři je na Dúnejú.“

Trétji púshljiz tèrgala,
 Róshize prebérala,
 Še okróg sdaj saberní,
 Húdi Tur'k sa njo stojí,
 Príme bélo njé rokó,
 Pélje v Turzhíjo jo s sabó.

Anzhika tak govori:

Kaj te prósim Túrek ti!

„Pústi k máteri me v vas,

Štóril bošh mi sláti zhaš!“

„K' máteri ne bósh ti shla,

Dòkler nífi nósezha.“ —

Anzhika komaj zhákala,

De bi bila nósezha.

Anzhika tak govori:

„Kaj te prósim, Túrek, ti!

Pústi k máteri me v vas,

Štóril bošh mi sláti zhaš.“

Túrek tak ji govori:

„Ti ne pòjdesh k máteri,

De bošh nêšla fínka s sabó;

Šaj lepó to vídit' bó.“

Anzhika kómaj zhákala,

De bi fínka péštvala.

Anzhika tak govori:

„Kaj te prósim, Túrek ti!

Pústi k máteri me v vas,

Štóril bošh mi sláti zhaš.“

Túrek tak ji govori:

„Sdaj ne pójdešh k máteri,
 Špústil te ne bom nizh préd,
 De bo sín štar sédem lét,
 Šaj she léps̄hi vídit' bó
 Ko bo sínek shèl s tabo!
 Š' teshko móra doshivét',
 De je sín štar sédem lét.

Anzhika tak govori:

„Kaj te prófim, Túrek ti!
 Pústi k máteri me v val
 Štóril bošh mi sláti zhaš.“

Túrek tak ji govori:

„Móram ti povédati,
 Vše toláshbe so sdaj prez̄h,
 Kér ne pójdešh níkdar vez̄h“ —
 Anzhika pade, omedlí,
 Dušho pri ti priz̄h' puší.

Ríbnifhka Alénzhiza.

Stóji, stóji mi Ríbniza,
 Na frédi je dolíniza —
 V nji pa je lépa kámrizza,
 Je v kámrizi Alénzhiza,
 Katéra prelepó tézhè
 Pretánke rishe fhlaroste.

Prifhel je Túrek hud po njó,
 Potèrkal ji na kámrizo:
 „Odprì Alénzhiza bersnó!“
 Alénzhiza pa prav' takó:
 „Bres mátere jes ne odprèm,
 Nozój k nobênimu ne grèm;
 Šhli máti pa so v Ljubljano
 Po súknjo mèni svílnato.“

Potèrka v drúgo: „Alénzhiza!
 Odprì mi vídit' brátiza,

Šaj je minilo pétnajst lét,
 Kar bil fim jes na vójfki vjét.“

Alénzhiza mu li odprè,
 In v kámrizo k nji Túrek grè:
 Po hífhi se preshétata,
 Sa róke se sprijémata;
 Prijél je nisko jo pod pas,
 Na kónjzha vèrshe jo ta zhas.

Alénka vpíje na ves glaf:
 „Avbe! grof, flífhite li tó,
 Šte hòtli iméti me gospó,
 Naj bom sa vásiho kúharzo!“

Šhe v drúgo vpíje premozhnó:
 „Avbe! grof, flífhite li tó,
 Šte hòtli me gospó imét',
 Sa hífhno dájte mène vsét'!“

Šhe trétje vpíje na ves glaf:
 „Avbè! o grof, to prófim vas,
 Šte hòtli me gospó imét',
 Sa svinjarízo prófim vsét'!“

Is spánja grof se prebudí,
 Takó mi právi, govori:
 „Bersh hlápzi kônje obsedlát!
 Tak se hózhe sasdévat',
 De mláda vpije Alénzhiza,
 De njo Turzhín sdaj prozh peljá.

Konj grôfov obsedlán stojí,
 Na njega se on saluzhí,
 In prozh možno s kônjam derzhí,
 De ogenj 's podkoví letí.
 Doshél blis' Gorizhje je vafí
 Turzhína, ki sh-njo prozh beshí.
 'S sapafa sdére svítli mezh,
 Turzhínu vèrshè glávo prezh. —
 „Ši vídil Túrek ti letó,
 Ši hôtel vsét' Alénzhizo!“

Pét bandér.

Tur'k nabêre sílno vojskó,
 Dálezh on potégne sh-njo,
 Dálezh, tjé pod Béli grad,
 S vòjsko mílli vse ugnat'.

Še bandéro primolí
 Pervo, Tur'k tak govori:
 „To bandéro dôbro vém,
 De gré ógerskim ljudém.“

„Shivôta grosnovítníga,
 Šerzá pa so pobítiga —
 Bom! berbom! vojaki mojí!
 Vřak naj le naprěj hití.“

Ko se drúgo primolí,
 Tur'k takó le govori:
 „To bandéro, dôbro vém,
 De horvařhkim gré ljudém.“

„Oní hudí so réf ljudjé,
 Pa se radí v ték spušté —
 Bom, herbom, vojáki mojí!
 Vřak naj le napréj hití.“

Ko se trétje primolí
 Túrek takó govori:
 „To bandéro, dôbro vem,
 De gré řhtájerskim ljudém.“

„Ti so řhivôta viřôziga,
 Pa řerzá gnilôbniga. —
 Bom, herbom, vojáki moji!
 Vřak naj le napréj hití.“

Ře zhveterto primolí,
 Tur'k takó le govori:
 „To bandéro, dôbro vem,
 De koróřhkim gré ljudém.“

Řhivôta so debéliga,
 Řerzá so grôřno léniga —
 Bom, herbom, vojáki mojí!
 Vřak naj le napréj hití!“

Ko se péto primolí,
 Tur'k serdít sdaj sagromí,
 Sgáne turshki se voják,
 De je stráha létel snak.

„To bandéro, dobro vé m,
 De ljubljánskím gré ljudém —
 Bégama, vojáki mojí!
 Vřak naj sdaj nasáj hití.“

„Ti řhtibálarřki tatjé
 Húřřhi řo kakor volzjé;
 Téh se tréba nam je bat',
 Slódji snájo řve konzhat'.“

„Shivôta řéf řo drôbniga,
 Pa řerzá hudôbniga,
 Vřak naj úřno řtran beshí,
 Kdor odněřti zhe kořtí!“

Pégam.

Pégam jésdi po Dunaju,
 Pred zesarfkim dvoram obstojí. —
 Rekel je zesarju svétlimu:
 „Al imash junaka pod sebój,
 De bi se skufil on s menój?“

Tako svetli zesar govori:
 „Jest imam junaka pod sebój,
 De se she skufi on s tebój;
 Al mi je dalezh rameno
 V krajnski deshél' na Bélím-Kamená.“
 „„„Zhe je bliso poshljiva po-nj,
 Zhe je dalezh pishiva po-nj.
 De bi se snashil pobizh mlad,
 De bi na Beli-kamen snal!““ —
 She se je snashil pobizh mlad,
 De je na Beli-kamen snal.
 Klobuk je vsel pod pasdiho,
 V roké pa drobno pismize.

Pobizh mi pa zhes polje gré,
Lambergar pa v linah stóji;

She tako pravi in govori:

„K nam pa Dunajski pobizh gré,
Novize nese dunajške.“

Šhe mu hitro na proti gré.

Na stópnizah se frezhata.

S eno roko ga je objél,

Mu s drugo pismize je vsél.

Tak materi je svoji djal:

„Kaj vam povém, mati moja!

Po-me je poslal Pégam hud“

„„Pégam ima hudizha dva,

Ti imash Marijo in Bogá.

V hlevu imash konjízha bersiga,

K' ni sédem lét is hleva bil,

Tudi ne mersle vode pil;

Pil je sladko Rebulizo,

Šobal pšhenizo rumeno.““ —

Šede na konjízha bersiga,

Kteri tako terdo sdrizhí,

Ko ptiza pod nebam letí,

V eni nozh' in v dnev' je tam bil.

On dol' po Dunaju drizhí,
 De shipe is óken leté.
 Pégam pri kofilu sedí,
 In tako pravi, govori:
 „Oh, le fim, le fim moj lokaj!
 Al je gromenje, al je tresk?“
 „„Pa je gospod Lambergar mlad.““ —

Pégam ga h kofilu ravna;
 Tako Lambergar govori:
 „Nifim prishel se k teb' gost'vat,
 S tabo fim prishel se bojvat;
 Prishel fim na roso glavo,
 In na tvoje bélo pero
 Na konzu poslazheno lépo,
 Sdaj bo pa v blat', potlazheno.“

Tako mu Pégam govori:
 „Men' se ne smíli drugiga,
 Ko tvoja frajza shpenatova,
 Ki bo s kervjo premozhená.“
 Mu dalje Pégam govori:
 „Al gréva na zesarfki dvór,
 Al na Dunajfke ulíze?“

Tako je rekel Lambergar:

„Na dvor' se svinje kolejo,
In v ulizah babe prepirajo;
Tam fantje se ne bijejo.

Midva gréva v ravno polje,
De bodo vidli vsi ljudjé,
In vsa gospôda Dunajfka.“

Šta fhla na ravno mi poljé,
Enkrat na proti sadírjata,
Endrujmu nizh ne storita;
V drugizh na proti sadírjata,
Klobuka 's glav fi sbijeta,
V tretjizh na próti sadírjata,
Pégamu glava odletí.

Lambergar jo je na mezh vjel,
Nefil zesarju svétlimu.

Takó mu zesar govori,
„Kaj hozhesh pa plazhíla ti?
Al hozhesh sto belih gradov?“

„„„Naj jih le svétli zesar bo
Devétdeset ino devét,
De pa she vezh fhtevenja bo!“““

KASALO.

	Stran.
Shenitne pésmi	1
Péfem, ktéra se pôje, kadar se nevésta is ozhétoviga doma v sheninoviga pélje	2
Péfem, ktéra se poje, kadar sa nevésto v jabelko pobérajó	3
Shenitne pésmi is Metlike	4
Kolednífke pésmi	6
Krefnize	16
Tako Ribnífki otrôzi vreme profíjo. .	19
Ptízhja svátovfhina	20
Kratke pésmize	23
Kaj je ljubésin	37
Vafvávez	39
Vafvavka	41
Stérgane hlázhe	42
Bréfhno	43
Vosnik	45
Shinkovka	47
Soldáfko flovo	49
Soldáfka	50
Svésta Míníza	51
Sdíhleji foldata	53
Odhòd nad Prájsa	56
Lávdon	60
Juri s púfho	64

	Stran.
Pét febróv	67
Jogri raspoffani	69
Romar svétiga Jakoba Komposteljskiga .	72
„Svétí Ureh	76
Povodnji mósh	79
Defétniza	82
Máti bres pámeti	86
Sórmanova Mízika	89
Rofhlín in Verjánko	91
Kraljéva vmorjéna	94
Zhúreshov Jaka	98
Od Rimfke grôfinje	100
Májerza	103
Voljar in Sidonia	106
Marjétiza	109
Rejénka	113
Lépa Vída	116
Mlad hlévar	120
Poljška kraljiza	122
Dominikova Anzhika	124
Ríbníšká Alénzhiza	127
Pét bandér	130
Pégam	133

Opómba.

*Predgóvor se bó drugimu svésiku
prilóshil. Tukàj se le napové, de
je pésmi prizhujózhiga svésika na-
brál ráunki Emil Koritko.*

